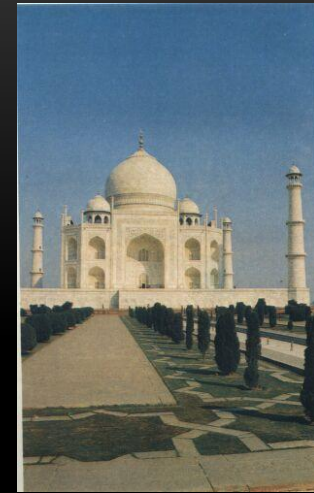


ПОНЯТТЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОСТІ



Полікультурність – це політика, заснована на ідеї рівнозначної цінності культур усіх народів, паралельного існування культур з метою їх взаємного проникнення, збагачення й розвитку в загальнолюдському руслі масової культури.



ОСОБЛИВІСТЮ ХХІ СТОЛІТТЯ Є
ТЕНДЕНЦІЯ ДО ФОРМУВАННЯ
ПОЛІКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНО-
ІНФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН
СУСПІЛЬСТВА.





Основні засади полікультурності:

- 1. рівноправність етнокультурних спільнот, рівні умови для їх існування, вивчення, тощо*
- 2. усвідомлення кожною особою своєї культурної ідентичності*
- 3. міжкультурні взаємини в різних сферах життя*
- 4. терпимість і толерантність*

З метою розвитку
полікультурної
компетентності суспільства
варто впроваджувати
полікультурне виховання.



Метою полікультурного виховання є створення
полікультурної особистості.



Основи полікультурного виховання:

- ❑ виховання взаємоповаги та толерантного ставлення між представниками різних груп
- ❑ формування розуміння і необхідності співпраці між державами усвідомлення людини, її життя як найвищої цінності
- ❑ формування в учнівській молоді гуманістичного світогляду, культури миру та відмови від насильства
- ❑ виховувати розуміння прав, свобод і обов'язків, вміння їх реалізовувати і захищати
- ❑ організація пізнавальної діяльності учнів з метою збагачення їх знань про культуру міжнаціональних відносин

ОСНОВНІ РИСИ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСОБИСТОСТІ:

- ❖ Толерантність
- ❖ Комунікабельність
- ❖ повага до цінностей інших культур
- ❖ обізнаність про інші культурні цінності



*ОСНОВНИМ ШЛЯХОМ РОЗВИТКУ
ПОЛІКУЛЬТУРНОСТІ Є ЗБІЛЬШЕННЯ ОБСЯГІВ
МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ*



Розв'язання проблеми співвідношення національного і загальнолюдського в культурі залежить від конкретної філософської інтерпретації багатьох інших проблем, зокрема від єдності та розмаїття світової історії, сутності суспільного прогресу, природи національного, співвідношення змісту і форми в культурі.



ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!
